

veed ikke, hvilke Følger det tilfidsst kan føre til. Jeg vil derfor, som sagt, haabe, at den ærede Minister nu vil gennemføre Sagen.

Brinck-Seidelin: Jeg skal blot gøre den sidste ærede Tale opmærksom paa, at dersom han havde gjort sig den Uleilighed med nogen Opmærksomhed at gennemlæse den høitagtede Ministers Foredrag i den omhandlede Sag fra forrige Samling, vilde han deri have fundet Grunden til, at den høitærede Minister ikke har gennemført Omordningen efter den Bevilling, der da forelaa. Den ærede Minister udtalte nemlig den Gang temmelig bestemt, at, dersom det, forinden Omordningen paaibegyndtes, skulde vise sig, at den ikke kunde gennemføres for den anslaaede Sum, saaledes at Statskassens Bidrag altsaa vilde blive større end det Beløb af 30,000 Rb., hvortil der havde Bevilling, saa vilde han ikke anse sig for berettiget til at paaibegynde Omordningen eller overhovedet Gjennemførelsen af Looven, førend han havde forelagt Rigsdagen Forslag til en forøget Bevilling. — Jeg er for Dyrigt ogsaa med Hensyn til alt det Dyrige, som det ærede Medlem anførte, fuldstændig uenig med ham; men jeg skal naturligvis ikke afvikle denne Uenighed her.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling sattes derpaa under Afstemning og vedtoges enstemmig med 49 Stemmer.

Formanden: Da der ikke fremkommer Forslag om Nedsættelse af Udvalg, gaar Sagen umiddelbart til 2den Behandling. Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til denne 2den Behandling, beder jeg indgive til Bureauet inden forfikkommende Tirsdag Middag kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Monstring af Skibsmandskab.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Spalte 529—536).

Sagen sattes under Forhandling.

Ordfør: Da den Skikkelse, hvori nærværende Lovforslag foreligger, i det Hele forekommer mig tilfredsstillende, skal jeg indskrænke mig til et Par korte Bemærkninger vedkommende Forslaget og henstille disse Bemærkninger til den ærede Ministers nærmere Overveelse. Lovforslaget begynder med en Bestemmelse om, at enhver Tører af dansk Skib, der under Skibets Ophold i et dansk Monstringdistrikt har forbyret nyt Mandskab, skal, forinden Skibet afseiler, udmønstre sit Mandskab for Monstringbestyreren. Det forekommer mig, at Udtrykket „Skib“ ikke er aldeles adækvat, da nemlig Lovforslaget i en senere Paragraf indeholder den Forordning, at ethvert Skib, der udklarer, skal udmønstres, og der, som bekendt, er andre Fartøier end Skibe, der udklarer, hvilket ogsaa har foranlediget, at der i den tidligere Lovgivning er nævnt „Baade og Fartøier“. Jeg henstiller altsaa, om der ikke kunde være Anledning til, hvor „Skib“ nævnes første Gang, at tilføie: „derunder ogsaa indbefattet Baade og mindre Fartøier“. Det vil let ses, at det i ethvert Tilfælde kun er en Redaktionsforandring, der er Tale om. — I Slutningen af § 8 nævnes en Funktionær, der skal være bemyndiget til at foretage Monstringen paa vedkommende Skibsførers Begne, naar han selv er forhindret derfra. Jeg veed ikke ret, hvad det er for en Funktionær man derved tænker sig, og de Udførelser der paa Sagens tidligere Standpunkt ere givne derom, forekomme mig ikke at være klare. Jeg henstiller, om det ikke vilde være rigtigere at forandre Slutningen af § 8 derhen, at Skibsføreren kunde lade Monstringen foretage ved en dertil særlig bemyndiget Mand; thi i saa Fald vilde Bemyndigelsen enten kunne udgaa fra Skibsføreren selv eller fra vedkommende Minister, iald han dertil finder Anledning. Jeg synes, at det ved Sagens tidligere Forhandling er bemærket, at man har tilfattet at faae Funktionærer indsatte, der heldigere end hidtil kunde hjælpe Skibsførerne